

Regjeringen erklære sig. Da Armeen er fælles for hele Monarchiet og ikke bestaaer af Dele, der tilhøre enhver enkelt Provinds, saa maa ogsaa alle de til Armeen medgaaende Udgifter udredes af den fælles Statskasse, uanseet, om der paa enkelte Steder kan være locale Grunde, som fordre, at der enten er en større Troppemasse, eller, paa Grund af enkelte Omstændigheder, f. Ex. Ullighed i Priserne, saaledes, at Befolkningen paa det ene Sted bliver større end paa det andet. Naar man vil forlange, at Hertugdømmerne skulle udrede disse Udgifter alene, saa maa det være, fordi man vil ansee det som et Slags Executionstroppe, som det dog ingenlunde er. Der har ved tidligere Leilighed været stationeret større Troppesdelinger paa forskellige Punkter. Jeg skal blot nævne Maret 1831, i hvilket der var en saakaldet Cholera-cordon, som var posteret paa den holstenske Grænse, og Udgifterne dertil bleve udredede af den fælles Statskasse. Det samme vilde være Tilfældet, om der af en eller anden særlig Grund blev samlet et Troppecorps her i Sjælland eller i nogen anden Deel af Monarchiet. Er der en Armee, som er fælles for hele Landet, saa bør Udgifterne ogsaa dertil udredes fælles af hele Landet, uanseet, at der kan være Aarsager til, at Udgifterne falde større paa det ene Sted end paa det andet. Regjeringen vil under ingen Omstændigheder kunne give sit Samtykke til et saadant Uendringsforslag som det foreliggende.

Tsberning: Dersom Forslaget gik ud paa aldeles at affaffe Cantonnementsstillaget, saa var det maaskee mindre betænkeligt, men den Maade, hvorpaa det er stillet, troer jeg er vrang. Jeg troer ikke, at de Herrer, som kunne ønske, at Tropperne i Holsten saae Cantonnementsstillag, kunne ville tage det ud her af denne Lov. Dette Forslag har haft en besynderlig Skæbne, om forøvrigt min Gutmælske ikke slaaer mig feil. Da det første Gang traadte frem i Finansforslaget, da var det et Forslag til, jeg troer et halvt Cantonnementsstillag, og da var det, dersom jeg ikke tager feil, det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Hage), som var meget imod, at det skulde være halvt Cantonnementsstillag, men netop vilde have, at det skulde være heelt Can-

tonnementsstillag (En Stemme: Det skulde gaae ud!), nei, jeg troer tværtimod han sagde, at det skulde være heelt Cantonnementsstillag, Tropperne skulde have, men jeg veed meget godt, at han dengang vilde føre det overpaa en enkelt Provinds, hvorom vi imidlertid ikke bleve enige. Jeg anfører det kun, for at vise, at hans Hensigt paa ingen Maade kunde være at affaffe det for Tropperne, siden han ikke dengang var fornøiet med, at de fik det Halve, men vilde have, at de skulde have det Dobbelte af det, Krigsministeren fra Begyndelsen af havde foreslaaet; han vilde altsaa ikke blot, at de skulde have Noget, men, at de skulde have Meget; men han vilde kun ikke, at de skulde have det ved vor Medvirkning. Saaledes motiveret og fremstillet for Thinget, troer jeg, det vil være Uret at gaae ind paa hans Forslag. Jeg troer imidlertid, at det ogsaa dengang var meget under Omtale, at det overhovedet er en Feil, at vi ere komne ind paa en Bestemmelse, som siger: Tropperne skulle nyde de og de Fordele i den og den Provinds; thi det hænger i Grunden sammen med ganske andre Betragtninger. En Bestemmelse herom maatte være enten meget mere stedlig eller meget mere almindelig. Det maatte enten hedde: I den og den By skal der træffes de og de Foranstaltninger, for at Officererne kunne faae det Specielle, de bruge, hvor deres Gage ikke strækker til, og for at den menige Mand kan være siffer paa at faae det Maaltid, han skal have; eller det maatte hedde: Alle de Tropper, som leve udenfor de efter Planen fastsatte Garnisonssteder, skulle nyde et Tillæg; eller det maatte hedde: De skulle nyde et Tillæg, naar de opholde sig over en vis Tid paa et Sted. En saadan almindelig Regel maatte der være, eller der maatte være en aldeles stedlig, hvis Begrundelsen gik frem af de virkelig der bestaaende Forhold. Da denne Sag var til Forhandling dengang med Krigsministeriet, saa mindes jeg godt, at vi udbad os at faae oplyst, hvilke Priisforhold der var derovre, idet jeg nemlig gjorde den samme Paastand, som et Medlem har gjort her, at der i Virkeligheden ingen Priisforskjel var, men, dersom Tropperne, som opholdt sig der, ikke sølte sig saa vel stillede som de, der opholde sig